

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2026. június

50. évfolyam, 507. szám

ÉLŐ KÖVEK – EGY TEST KRISZTUSBAN

A mellékelt kép létrehozásához én magam is a mesterséges intelligenciát hívtam segítségül. A szatmárnémeti Szentlélek templom látható a háttérben, amely két és fél év alatt épült fel. Igazi értéke és egyben különlegessége e templomnak, hogy a templommal együtt a közösség is épült és erősödött. Mindez az akkori plébános, Merk Mihály atya elvülhetetlen érdeme. Az építést kivitelező vállalkozó munkáját az iskolából hazatérő diákok és a munkából ide igyekvő felnőttek segítették. Öröm volt látni és megélni, hogy a templommal együtt a közösség is egységgé formálódott. A templomot 1994. november 20-án Reizer Pál püspök atya a Szentlélek tiszteletére szentelte fel. „Szentlelkes”-nek lenni státus mind a mai napig! Számomra pedig a Gondviselés különös ajándéka, hogy Mihály atya halálát követően lelkipásztorra lehettem mintegy 15 éven keresztül.

Szent Gellért Egyházközségünknek, misszióknak, amely immár 79 éves, nincs saját temploma. Egyházmegyénk egészét tekintve viszont van 15 misézőhely, amely lehetőséget kínál a rendszeres találkozáshoz az Eucharisztia ünneplésében. Önként adódik a kérdés, mi tesz bennünket közösséggé?

Az Egyház egyik legszebb bibliai képpel tudok erre válaszolni: „Ti magatok

Kép: M.I. által generált kép

is, mint élő kövek, épüljétek fel lelki házára” (1Pét 2,5). Az „élő kövek” képe különösen is megszólít. Diaszpórában élünk, olykor magányosan, elszigetelten, gyökértelenül. Hívóként pedig valljuk, hogy Isten nem magányos köveknek teremtett minket, hanem olyan közösségnek, amely Krisztusra épül. Különbözőek vagyunk, más az életutunk, a gondolkodásunk, az örömünk, sebzettségünk. Egyházi közösségünkben megtalálva helyünket, élő kövekké válunk. Együtt, egymásért! Így együtt hordozzuk Krisztus jelenlétét világunkban.

Ennek az egységnek a legmélyebb forrása az Eucharisztia. Amikor ugyanabból a kenyérből részesedünk, nemcsak Krisztussal kerülünk közösségbe, hanem egymással is. Ahogyan Szent Pál írja: „Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan” (1Kor 10,17). Az Eucharisztia asztalánál megszűnnek a falak, a távolságok, az emberi különbségek. Ott

fojtt. 8. old.

ÉLŐ KÖVEK, ÉLŐ KÖZÖSSÉG

„A testem ugyanis valóságos étel, s a vérem valóságos ital.” (Jn 6,55)

Úrnapja Krisztus Szent Testének és Vérének, „a mennyből alászállott, élő kenyérnek” az ünnepe, amely az utolsó vacsorára emlékeztet minket. Amikor azonban közelebről megvizsgáljuk ezt a titkot, az emberi értelem számára egy szinte észszerűtlen állítással szembesülünk. Azt hirdetjük ugyanis, hogy egy búzalisztból és vízből készült parányi ostyában valóságosan jelen van az Isten Fia. Ez a tanítás már a legelső hallgatókból is komoly megütközést váltott ki: kemény beszédnek tartották, nem értették, és sokan el is hagyták Jézust emiatt.

IX. Szent Lajos francia király mutatott ebben jó példát: amikor szóltak neki, hogy csoda történt, és a kápolnában megjelent a látható Krisztus az ostyában, ő azt mondta, menjenek, akik nem hisznek, ő csoda nélkül is tudja, hogy az Oltáriszentségben az örökké élő Úr van jelen. Mert nem a hogyan a lényeg, hanem a valóságos jelenlét.

Jézus nem véletlenül kötötte a vele való legbensőségesebb találkozást egy alapvető fizikai folyamathoz: az étkezéshez. Ha belegondolunk, a testi táplálék felszívódik a szervezetünkben, beépül a sejteinkbe, és energiává alakul – a mindennapi üzemanyagunk lesz. Lélemben pontosan ugyanez a mély, sejt szintű átalakulás történik a szentáldozáskor: az Isten Fia beitatódik lényünk minden egyes részébe, hogy a hétköznapiok küzdelmeihez igazi belső erőforrássá váljon.

Ez a misztérium azonban egy közösségi valóságra is rámutat. Pál apostol figyelmeztet minket: „mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mert mindnyájan egy kenyérből részesülünk.” (1Kor 10,17). Az igazi templom ugyanis nem holt kőfalakból áll,

Kép: M.L. által generált kép

hanem belőlünk. Mi magunk vagyunk az egyház „élő kövei”. Bár emberileg teljesen különbözünk egymástól korban, élethelyzetben vagy vérmérsékletben, egy dologban mindannyian egyformák vagyunk: ugyanarra az éltető kenyérré szorulunk. Csak ebből a közös forrásból táplálkozva indulhat meg a krisztusi élet lüktetése a közösségünkben.

Éppen ezért a szentáldozás mellett egyáltalán nem fér meg a haragtartás, a gyűlölködés vagy a megosztás. Ha a belső egység hiányzik belőlünk, az áldozás könnyen kiüresedett automatizmussá válhat. Az Oltáriszentség nem működik magától; szükséges a mi szabad akaratunk és felkészülésünk is.

Érdemes önmagunkban is feltenni a kérdést ezen az ünnepen: Valóban a hitünk forrásaként tekintünk a szentáldozásra? Készek vagyunk-e engedni, hogy Jézus ne csak az oltáron lévő kenyeret, hanem a mi szívünket is átformálja? Mert ha engedjük, az oltár titka és a hétköznapi valósága összeér, a kérdéseink pedig halk fohásszá szelődülnek:

„Szeretet áradjon köztünk, szeretet gyűljön bennünk, szeretet töltsön el minket, add ezt nekünk Urunk!

Hadd legyünk testvéri szívvel, mindnyájan egyik Benced,

lobbantsa lángra szívünket szereteted!”

Dr. Czupper-Váraljai Ágnes

SZENT PÉTER ÉS PÁL APOSTOLOK: AZ EGYHÁZ KÉT OSZLOPA

„Te Péter vagy, és e sziklára építem Egyházam, s a pokol kapui nem vesznek erőt rajta.” (Mt 16,18)

Szent Péter és Pál apostolok ünnepén, június 29-én, érdemes elgondolkodni azon, milyen üzenetet hordoz számunkra ez a különleges nap. Az apostolfejedelmek az Egyház két meghatározó lelkületét testesítik meg: az egyik oldalon a szilárdságot, a hitben való megmaradást és az egységet, a másikon a nyitottságot, a missziós lendületet és az evangélium bátor hirdetését. Sokak számára Ferenc pápa személyében ez a két szellemiség különösen hitelesen és érthetően találkozik. Tanításaiban és gesztusaiban egyszerre jelenik meg a péteri szolgálat felelőssége és a páli nyitottság, amellyel az Egyházat a világ felé fordítja.

Az apostolok közül Pálon kívül csak Péterről kapunk igazán kézzelfogható képet az újszövetségi forrásokból. Ez annál figyelemreméltóbb, mivel az újszövetségi könyvekben Péter maga távolról sem jut oly bőséges szóhoz, mint nagy apostoltársa a leveleiben. Péter nem rendelkezett ugyan az egykori rabbi-írastudó képzettségével, mint Pál, mégsem volt kevésbé heves, lelkesedő, odaadó és szolgálatkész. Ezenkívül olyan ember volt, aki a szívét az ajkán hordta, és ezért természetesen olykor áldozata lehetett saját meggondolatlanságának és ingatagságának. Péter alakja így, kendőzetlenül áll előttünk az újszövetségi történések keretében. Szent Pétert tette meg az Úr Krisztus az ő Egyházának fejevé és az evangéliumi

Kép: M.I. által generált kép

igazság tévedhetetlen őrévé. Ő a kőszál, melyre Egyházát építette. Ezért adott neki új nevet. Eredetileg Simonnak hívták, ami zsidóul annyit jelent, mint meghallgatás. Új neve arámul – vagyis az Úr Krisztus és az apostolok anyanyelvén – Kéfás, görögül Petros, Péter; ez annyit tesz, mint kőszál.

Ahogy Pál írta a filippieknek: *„Mind a kettő vonz. Szeretnék elköltözni, hogy Krisztussal egyesüljek, mert ez mindenél jobb volna. De hogy értetek életben maradjak, arra nagyobb szükség van.”* (Fil 1,23–24)

Péter és Pál apostol tanítása és életpéldája adjon nekünk is erőt és bátorítást, hogy Isten kegyelmével a mi életünk és halálunk is a megdicsőülés lehetősége legyen a magunk javára és Isten dicsőségére. És amikor már nem maradt több lehetőségünk arra, hogy életünkkel szereteteink üdvösségét szolgáljuk, akkor a szeretettel elfogadott és felajánlott halálunk maradjon a legutolsó, és egyben a legnagyobb tettünk, amit szereteteinkért felajánlhatunk!

FALAKON KÍVÜLI SZENT PÁL BAZILIKA

A rendszerváltás előtti években vetítették a mozikban Edvard Grieg, norvég zeneszerző és zongoraművész életéről készített filmet, amely a gyönyörű tengerparti fjordok bemutatásával kezdődött. Könnyekkel a szememben arra gondoltam akkor, hogy ezt és Európa képzőművészeti remekeit soha nem lesz alkalmam megsodálni.

Ez a megvalósulatlan tünő álom a 90-es évektől mégis bekövetkezett, amikor többször is Olaszországba zárandokoltunk.

Egyik nagy élményeim közé tartozik a Falakon kívüli Szent Pál bazilika (Basilica di San Paolo fuori le Mura) meglátogatása, amelynek története a 4. századig nyúlik vissza. Miután a kereszténység szabad vallássá vált a Római Birodalomban, Nagy Konstantin császár 386-ban bazilikát építtetett azon a helyen, ahol Szent Pált eltemették. Gondatlanság miatt 1823-ban leégett, 1832-ben indították el az újjáépítést az eredeti tervek és méretek alapján, majd 1854-ben újra felszentelték. Az újjáépítésben nemzetek és uralkodók ajánlották fel adományait, hogy a szent hely ismét méltó módon hirdethesse Isten dicsőségét. A bazilika nemzeti műemlékké van nyilvánítva és a katolikus világ egyik legjelentősebb zárandokhelye.

A templomhoz egy pálmákkal díszített gyönyörű kerten keresztül lehet eljutni, amelynek közepén Szent Pál apostol szobra áll. Idegenvezetőnk elmondása alapján, Róma második legnagyobb bazilikáját látogatjuk meg, a négy nagy pápai bazilikák egyike ez, amely abban az időben a városfalakon kívül esett, innen származik az elnevezése. A bejárat előtt megsodáltuk a kerengő korinthuszi

Kép: Dávid Ferenc

oszlopaikat, majd a templomba belépve lenyűgözött a monumentális tér és az aranylő mozaikok ragyogása. Az öthajós székesegyház hossza több mint 131 méter, szélessége 65 méter, magassága közel 30 méter. Lenyűgöző látványt nyújtott a templom 13. századi, velencei műhelyből származó apszizmozaikja, amelynek közepén az áldást osztó Krisztus jelenik meg, két oldalán Szent Pál, Szent Péter, Szent Lukács és Szent András állnak. A mozaik alsó részében tizenkét apostol és két angyal között egy oltár jelenik meg, rajta a Krisztust jelképező bárány, körülötte pedig a 4 paradicsomi folyó. A főhajót a mellékhajoktól két-két oszlopsor választja el, ezek felett kör alakú mezőkben a pápákat ábrázoló mozaikok vannak, időrendi sorrendben, Péter apostoltól Leo pápáig.

A főoltár alatt található Szent Pál sírja, amely a bazilika lelki középpontja. XVI. Benedek pápa 2009-ben bejelentette, hogy tudományos vizsgálatok megerősítették: a szarkofág valóban az apostol földi maradványait őrizheti.

A bazilikát látogatva különösen megéreztem az apostol szavainak igazságát: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam.” (2Tim 4,7-8)

LAUDA SION SALVATOREM – AQUINÓI SZENT TAMÁS GYÖNYÖRŰ ÚRNAPI SZEKVENCIÁJA

Az egyházzene történetében kevés olyan liturgikus költemény született, amely egyszerre ennyire teológiailag gazdag, költőileg kimunkált és zeneileg időtálló lenne, mint a „Lauda Sion Salvatorem”. Az Úrnapi ünnepéhez kapcsolódó szekvencia szerzője Aquinói Szent Tamás, akit elsősorban a középkori teológia egyik legnagyobb alakjaként ismerünk, mégis maradandó örökséget hagyott az egyházi ének és a liturgia világában is.

Az Oltáriszentség ünnepének bevezetése a 13. században új hangsúlyt adott az Egyház eucharisztikus életének. Az ünnep célja az volt, hogy külön alkalommal irányítsa a figyelmet Krisztus valóságos jelenlétére az Eucharisziában. IV. Orbán pápa Aquinói Szent Tamást kérte fel az új ünnep liturgikus szövegeinek megalkotására. Ennek nyomán születtek meg azok a himnuszok és énekek, amelyek ma is az eucharisztikus lelkiség legszebb alkotásai közé tartoznak.

A *Lauda Sion Salvatorem* első sorai – „Dicsérd, Sion, az Üdvözítőt, dicsérd pásztorodat és vezetődet himnuszokkal és énekekkel” – már előre kijelölik a szöveg lelkületét. Ez a mű nem elsősorban magyarázni akar, hanem dicséretre hív. A szekvencia középpontjában az Oltáriszentség misztériuma áll: az a hit, hogy Krisztus valóban jelen van a kenyér és a bor színe alatt.

Aquinói Szent Tamás különleges érzékel kapcsolja össze a teológiai pontosságot és az imádság nyelvét. A szöveg tanít, ugyanakkor szemlélődésre is vezet. Nem véletlen, hogy évszázadokon keresztül nemcsak liturgikus szöveggént, hanem lelki olvasmányként is nagy becsben tartották.

Kép: M.I. által generált kép

Zenei szempontból a gregorián hagyomány egyik kiemelkedő darabja. A liturgikus dallam nem önálló művészi bemutatóra készült, hanem a szöveg szolgálatában áll. A dallamvezetés követi a latin nyelv természetes ritmusát, támogatja az imádságos befogadást, és ünnepélyes, ugyanakkor bensőséges hangulatot teremt. Az évszázadok során számos feldolgozás született belőle, de eredeti gregorián formájában ma is különleges erejű.

A *Lauda Sion Salvatorem* ma is időszerű üzenetet hordoz. Arra emlékeztet, hogy az egyházzene célja nem csupán az esztétikai élmény, hanem a hit megszólaltatása és a közösség imádságának szolgálata. Aquinói Szent Tamás szekvenciája évszázadok óta ugyanarra hív: szemlélni, ünnepelni és dicsérni Krisztus jelenlétét az Oltáriszentségben.

A MUSTÁRMAG EREJE – HOGYAN LESZ A LEGKISEBB JÓBÓL VALAMI HATALMAS?

Sokszor érzem úgy, hogy a mai világ türelmetlen lett. Minden gyorsan történik: egy videó pár másodperc alatt eltűnik, az emberek azonnali válaszokat várnak, és sokszor csak az tűnik értékesnek, ami látványos és hangos. A Tik-Tok világa arra szoktat bennünket, hogy minden rövid, gyors és figyelemfelkeltő legyen. Néha pedig észre sem vesszük, hogy közben mennyire elfárad a lelkünk.

Pedig az élet legfontosabb dolgai általában csendben növekednek.

Zongoratanárként és gyerekek között dolgozva ezt újra és újra megtapasztalom. Sokszor nem a nagy fellépések vagy a tökéletes produkciók a legfontosabbak, hanem azok az apró pillanatok, amelyeket talán más észre sem vesz. Amikor egy gyermek először meri végigjátszani a darabot megállás nélkül. Amikor csillogó szemmel mondja: „Most sikerült!” Vagy amikor egy félénk kisgyermek halkán együtt énekel a többiekkel.

Ezek kívülről talán jelentéktelen pillanatoknak tűnnek, mégis valami elindul bennük. Egy kis önbizalom. Egy kis öröm. Egy kis hit abban, hogy képesek valamire.

A zenében különösen igaz, hogy minden apró lépés számít. Egyetlen hangot sem lehet átugrani. A fejlődés lassú, türelmet kíván, és sokszor hosszú ideig nem látszik az eredmény. Mégis egyszer csak megszületik a dallam. Talán ilyen Isten országa is.

Jézus nem véletlenül beszélt a mustármagról. Ez az apró mag szinte jelentéktelennek tűnik, mégis nagy növényé nő. Isten sokszor ugyanígy dolgozik

Kép: M.L. által generált kép

bennünk és körülöttünk: csendesen, türelmesen, szinte észrevétlenül.

Volt olyan idő az életemben, amikor én is elfáradtam, és úgy éreztem, hogy a befektetett szeretet, energia és munka talán nem hoz gyümölcsöt. De ilyenkor mindig érkezett egy apró jel. Egy gyermek mosolya. Egy szülő hálás mondata. Egy közösen elénekelt dal a templomban. Olyan pillanatok ezek, amelyek emlékeztetnek arra, hogy Isten a legkisebb magokat is növekedésre hívja.

A mai világ a gyors sikert keresi. Isten viszont sokszor a csendes, apró jócselekedeteken keresztül formálja az emberek szívét. Egy kedves szó. Egy odafigyelés. Egy elvetett ima. Egy dal, amely vigaszt ad valakinek.

Lehet, hogy mi csak egy mustármagot látunk. Isten azonban már a hatalmas fát is látja benne.

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Június 7-én, vasárnap, vasárnap 12.00 órai kezdettel: **Szent Gellért Egyházközség közös ünnepe.**

Június 12-én, pénteken, Jézus Szent Szívének ünnepe. 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, 18.00 órakor szentmise, keretében katekézis.

Pénteki napokon, Stuttgarti délután, 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, majd 18.00 órakor szentmise. A híveket június 5-én, 12-én, 19-én és 26-án várjuk.

*

Weingarteni programjaink

Június 11-én, csütörtökön, **Weingarteni délután a 14 Nothelfer Kapelle**-ben, **Jézus Szent Szívének ünnepe.** 17.30 órakor rózsafüzért imádkozunk, 18.00 órakor szentmise, keretében katekézis.

Június 14-én, vasárnap, **NINCS szentmise!** Ezen a napon, **Friedrichshafenben** lesz szentmise 10.15 órakor a Sankt Nikolaus Berg templomban - 88048 Friedrichshafen-Berg, Schul Str. 7, utána agapé.

*

Egyházközségi búcsúünnepek

Június 21-én, vasárnap, **Ludwigsburgban** 9.30 órakor szentmise, templombúcsú, Szent László ünnepe, utána agapé kint a szabadban.

Június 27-én, szombaton, **Biberachban** 16.00 órakor szentmise, templombúcsú, Árpád-házi Szent Kinga ünnepe, utána agapé a közösségi teremben.

Június 28-án, vasárnap, **Böblingenben** 9.30 órakor szentmise, templombúcsú, Dr. Scheffler János püspök, vértanú ünnepe, utána agapé.

*

Június 14-én, vasárnap, **Ulmban NINCS szentmise!** Ezen a napon, **Munderkingenben** lesz szentmise 16.00 órakor a Sankt Dionysius Kirche-ben - 89597 Munderkingen, Kirchhof 2, utána agapé.

Június 20-án, szombaton, **Heidenheimban** 14.00 órakor szentmise és motor-szentelés.

Július 5-én, vasárnap, 12.00 órakor **Kiszarándoklat és Családi nap: Wallfahrtskirche Ave Maria.** Cím: Ave Maria Weg 1, 73326 Deggingen. Részletekről honlapunkról tájékozódhatunk.

nem idegenek vagyunk egymás számára, hanem testvérek.

Az „élő kövek” képe arra hív bennünket, hogy ne kívülrőlként szemléljük közösségünket, hanem személyesen is építői legyünk. Egyházközségünk emberekből formálódó élő közösség. Község, amely az Eucharisziából él, Krisztusból merít erőt, szeretetével jellé és otthonná válik. Krisztus a sarokkő, aki tartást és irányt ad közösségünknek.

Élő kövekként találkozunk 2026. június 7-én Stuttgartban, a Bruder Klaus templomban.

Tibor atya

SZENTMISÉK

Balingen	június 6	szombat	16.00 óra
Schwäbisch Gmünd	június 7	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart – Egyházközség közös ünnepe	június 7	vasárnap	12.00 óra!!!
Tuttlingen	június 13	szombat	16.00 óra
Friedrichshafen	június 14	vasárnap	10.15 óra
Munderkingen	június 14	vasárnap	16.00 óra
Heidenheim - (motoros találkozó is lesz)	június 20	szombat	14.00 óra!!!
Ludwigsburg - templombúcsú	június 21	vasárnap	9.30 óra!!!
Heilbronn	június 21	vasárnap	15.30 óra
Biberach - templombúcsú	június 27	szombat	16.00 óra!!!
Böblingen - templombúcsú	június 28	vasárnap	9.30 óra!!!
Eislingen	június 28	vasárnap	15.00 óra
Deggingen – Kis zarándoklat – Családi nap	július 5	vasárnap	12.00 óra!!!

Szerkesztők: Banean Andrea, Dr. Czupper-Váraljai Ágnes,
Dávid Melinda, Pál Ramóna, Szabó-Muresan Rita és Merlás Tibor
Tördelő: Pap Lóránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdékanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600